

РЕШЕНИЕ

№ 5777

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Пламен Панайотов

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5666** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

/ЗАНН/.

Предявена е касационна жалба от „Кумас Транс“ ООД, чрез управителя Т. К. срещу решение на Софийски районен съд № 4154/18.03.2022 г. н.а.х.д. № 1396/2022 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 38-0001936/07.07.2021 г., издадено от директора на Регионална дирекция "Автомобилна администрация" – [населено място], с което за извършено нарушение на чл. 104з, ал. 5 пр. 2 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтПр) на дружеството-жалбоподател е наложена "имуществена санкция" в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева.

В жалбата се съдържат оплаквания за пороци на решението, които следва да се квалифицират като касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно - процесуалния кодекс /НПК/, изразяващо се в неправилност на решаващите съображения, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения относно съдържанието на АУАН и НП и доказаност на нарушението. Иска се отмяна на обжалваното решение и отмяна на потвърденото с него наказателното постановление.

Ответникът - РД "Автомобилна администрация" Р. не взема становище по жалбата.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Предмет на касационно оспорване е решение на Софийски районен съд №

4154/18.03.2022 г. н.а.х.д. № 1396/2022 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 38-0001936/07.07.2021 г., издадено от директора на Регионална дирекция "Автомобилна администрация" – [населено място], с което за извършено нарушение на чл. 104з, ал. 5 пр. 2 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтПр) на дружеството-жалбоподател е наложена "имуществена санкция" в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева.

Касационната жалба е допустима - подадена е от страна с право на касационно оспорване, срещу съдебен акт, подлежащ на обжалване по реда на чл. 208 от АПК, в преклузивния срок по чл. 211, ал.1 от АПК.

В пределите на служебната проверка по чл. 218, ал.2 от АПК не се установяват основания за нищожност и недопустимост на оспореното решение на СРС. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, по следните съображения:

Производството пред СРС е образувано по жалба на „Кумас Транс“ ООД срещу наказателно постановление № 38-0001936/07.07.2021 г., издадено от директора на Регионална дирекция "Автомобилна администрация" – [населено място], с което касатора, в качеството на превозвач, е санкциониран за това, че на 4.12.2020г. е извършил международен обществен превоз на товари с моторно превозно средство влекач М. ТГХ с рег [рег.номер на МПС] от категория N3 , с международна товаритерница СМР №[ЕИК] на територията на Република Франция , като МПС не е вписано в регистъра на МПС към лиценз на Общността №4064/09.06.2015г., издаден на превозвача „Кумас Транс“ ООД . Нарушителят е привлечен към административнонаказателна отговорност по чл. 104з, ал. 5 пр. 2 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтПр) - санкционна норма, предвиждаща административно наказание за превозвача за нарушение, изразяващо се в извършване на обществен превоз на пътници или товари с моторно превозно средство, което не е с българска регистрация или не е вписано в регистъра на моторните превозни средства на лиценза на Общността, се наказва с имуществена санкция в размер 1500 лева.

За да постанови изложения по-горе резултат, СРС е приел, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а по съществува на спора - доказаност на релевираното неизпълнение на задължения към държавата.

Решението е правилно. Решаващите съображения на районния съд се споделят.

По чл. 104з, ал. 5 пр. 2 се ангажира отговорността на превозвач, който извършва обществен превоз на пътници или товари с моторно превозно средство, което не е с българска регистрация или не е вписано в регистъра на моторните превозни средства на лиценза на Общността .

АУАН и НП са издадени от компетентни за това административни органи.

Компетентността на актосъставителя произтича от чл. 92, ал. 1 от ЗАвтПр, тъй като същият попада в категорията "длъжностно лице" по смисъла на чл. 91, ал. 1 от закона, част от чиито задължения е и съставянето на АУАН при констатирани нарушения. Видно от т. 6 от представената по делото заповед № РД-08-30/24.01.2020 г., издадена от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията директорът на Регионална дирекция "Автомобилна администрация" е оправомощен да издава НП.

При съставянето на АУАН и издаване на наказателното постановление не са

нарушени давностните срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. Не са допуснати нарушения на процедурата по съставяне и предявяване на АУАН.

Неоснователно е възражението, изложено в жалбата, че в НП липсва еднозначно посочване на датата на извършване на нарушението, както и че е не посочена територията, на която е извършен международният превоз. Действително в НП са посочени две дати – 21.05.2021 г. и 04.12.2020 г., но това обстоятелство не прави НП неясно, напротив, в същото подробно е описано, че на 21.05.2021 г. при извършена проверка е установено нарушение, тоест това е датата на установяване на нарушението, а датата на самото нарушение е посочена като 04.12.2020 г. Ясно е отразено и че превозът е извършен на територията на Република Франция. Тези данни се съдържат както в АУАН, така и в НП. В този смисъл съдът не констатира допуснати нарушения на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН относно съдържанието на АУАН и НП, като счита, че и двата процесуални документа съдържат всички изискуеми от ЗАНН реквизити, нарушението е описано ясно, точно и конкретно, като му е дадена съответстваща на фактическото описание правна квалификация.

Съгласно разпоредбата на чл. 104, ал. 5 от ЗАвтПр превозвач, който извършва обществен превоз на пътници или товари с моторно превозно средство, което не е с българска регистрация или не е вписано в регистъра на моторните превозни средства на лиценза на Общността, се наказва с имуществена санкция в размер 1500 лева.

С оглед събраните писмени и гласни доказателства касационната инстанция приема, че е безспорно извършването на административното нарушение, за което е ангажирана отговорността на санкционирания субект. Анализът на доказателствения материал поотделно и в съвкупност сочи, че касаторът има качеството превозвач, доколкото притежава лиценз на Общността №4064/09.06.2015г., за международен превоз на товари. Извършил е превоз с посоченото МПС на 4.12.2020г. на територията на Република Франция. Посоченото МПС е било без изискуемия лиценз. Доказаното нарушение правилно е скрепено със санкционна норма на чл. 104, ал. 5, предл.2 от З.. За осъществяване на това деяние необходимо и достатъчно е да се установи качеството на лицето на превозвач, за което е посочен в НП номера на притежавания лиценз на общността, индивидуализирано е моторното превозно средство, а извършването на дейност не е елемент от съставомерния състав на нарушението. АУАН и НП отговарят на изискванията за дължимо съдържание по чл. 42, т.4 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН - нарушението е описано със съставомерните му елементи. Конкретизирани са обстоятелствата, при които е извършено, така че да е напълно ясно и недвусмислено в какво се състои повдигнатото обвинение, респективно нарушението, за което е санкциониран превозвача. Жалбоподателят се е запознал със съдържанието на акта, предявен му е и е подписан от него, поради което на същия е станало ясно за какво нарушение е привлечен към административнонаказателна отговорност. Правото му на защита не е нарушено, доколкото не е препятствана възможността му разбере обвинението и да организира защитата си в пълен обем.

НП е законосъобразно, доколкото с него е санкционирано доказано административно нарушение. Неоснователни са оплакванията, че в АУАН и НП не е посочена дата на нарушението.

Касационните оплаквания за пороци на решението на въззивния съд са

неоснователни. Крайният решаващ извод е за правилност на оспореното по касационен ред съдебно решение. Следва оставянето му в сила.

Воден от изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр.с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, VI касационен състав на АССГ,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение на Софийски районен съд № 4154/18.03.2022 г. н.а.х.д. № 1396/2022 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.